

INDEX

- Tónos**, locus scriptoris, *v. n.* II,
 I, 20.
Tοσθτος, tantillus II, 4, 4. τοσθτου — ὅσου, ita — vt, tantum — quantum, III, 3, 13.
Τοτὲ μὲν — τοτὲ δὲ, modo — modo III, 10, 15.
Τεναντίον, contra II, 7, 8.
Τέτο, adeo, ita, propterea III, 3, 14.
Τρέπεσθαι τὴν ὁδὸν ἐπὶ τὸν βίον, Cicero vertit, ingredi viam viuendi II, 1, 21: ἐπὶ τινα, aggredi nocendi causa II, 9, 2.
Τροφὴ, educatio III, 5, 10.
Τρυφῶντα ἀποκλείειν, delicias facientem non admittere, exclude-re III, 11, 10. Ern.
Τυγχάνειν τινὸς, consequi aliquid I, 7, 4: II, 1, 24: nancisci I, 4, 14: ὁ τυχῶν, quiuis, vbiuis ob-vius I, 5, 6: vulgaris, vilis III, 11, 4: τὰ τυχόντα, vulgaria, vbiuis obuia I, 1, 14: οἱ τυχόντες, plebs, multitudo III, 9, 10: ὡς ἔτυχε, leuiter, mediocriter ib. 13: ὅταν τύχωσι, interdum, si vñus venerit, III, 12, 1, 2.
Τύλος, callum, clausus I, 2, 54.
Τύραννος definitur IV, 6, 12.
Τυρὸς, caseus II, 7, 13: IV, 3, 10.

T

- Τβρίζεσσα νυκτὸς**, noctem perdis et consumis rebus venereis im-plicita II, 1, 30: ὑβρισθῆναι, iniuria, contumeliis affici II, 1, 5: III, 5, 12. Ern.
Τβριστικὸς, insolens, de vultu qui ipsam animi insolentiam prodit, III, 10, 5. Ern.
Τβριστής, insolens, contumelio-sus in alios I, 2, 12. Ern.
Τγιαίνειν, valere II, 2, 10.
Τίδιον, porcellus I, 2, 30. Τίκον πάσχει, idem accidit ei quod porcis ibid. Ern.
Τμνεῖν τινα, laudare II, 1, 33: carmine celebrare IV, 2, 33. Sed est etiam simpliciter: praedicare, celebrare apud Platonem et alios. Vide Rubrik. ad Timaeum p. 262.
Τπαιδρῷ (ἐν), iub dio II, 1, 6.
Τπαιτιος, obnoxius reprehensioni-bus II, 8, 5. Ern.
Τπακέειν II, 7, 10. et ὑπακέεσθαι

- II, 3, 16, facilem se praebere, admittere dictum alterius. Ern.
Τροπίον, pulsanti ianuam respondere et aperire.
Τπαναστῆναι, venienti assurgere, II, 3, 16.
Τπάρχει εἶναι, solet esse IV, 5, 1.
Τπείκειν λόγων, *v. n.* II, 3, 16.
Τπέρ τῶν μελλόντων, de rebus fu-turis, pro περὶ, IV, 3, 12. Τὰ ὑπερθεν, superna I, 4, 11.
Τπερβάλλω, excello IV, 3, 7. E.
Τπερεσθίειν, cibo nimis largiter se inuitare I, 2, 4. Ern.
Τπερφάνως, insolens I, 2, 25. E.
Τπεροφᾶγη, contemnere I, 2, 9. E.
Τπεροφαία, quod extra fines regio-nis est II, 8, 1. Ern.
Τπερπονεῖν, nimio labore se fati-gare I, 2, 4. Ern.
Τπέχω δίκην, poenam luo II, 1, 8: λόγου, rationem reddo IV, 4, 9. E.
Τπηρετεῖν διδασκάλοις, obedire mag. III, 5, 18: subministrare, de manibus, II, 4, 7.
Τπηρέτης, minister, de ventis, ful-minibus IV, 3, 14.
Τκῆκος, imperio subiectus III, 4, 9.
Τπόβαθρον II, 1, 30. *v. n.*
Τπόδεσις, I, 2, 5. pro ipsis calce-a-mentis seu pro subligaribus, qui-bus pedes non inducebantur, sed plantae tantum pedum munie-bantur. Ern.
Τποδέχεσθαι, hospitio excipere II, 3, 13: admittere, non domo ex-cludere III, 11, 18: concipere de femina II, 2, 5.
Τπόθεσις, IV, 6, 13. res de qua disputatur, quaestio. Εφ' ὑπόθε-σιν ἐπανάγειν τὸν λόγον est, con-stituta et explicata quaestione to-tam disputationem ab ea repetere, ne in pugnā de verbis desinat. E.
Τποθημοσύνη, monitum I, 3, 7. E.
Τποκνίζομαι, titillor, amore vror III, 11, 3. Ern.
Τποκρίζομαι, rem turpi nomine appello, *v. n.* II, 1, 26. Ern.
Τποκρίνεσθαι, respondere, de ora-culo I, 3, 1.
Τποκριτής, histrio II, 2, 9.
Τπολαμβάνειν, putare I, 6, 4: II, 2, 4: ὑπολαβῆσαι εἶπε, sermo-ne eius excepto ait II, 1, 29.
Τπομένω,